

[Ch. Petersen.]

den højtærede Minister vil vise al den Forstaaelse overfor de paagældende Tjenestemænd, som er forenelig med Lovforslagets Ordlyd.

Ellinger: Der kan ganske sikkert siges meget for det Forslag, som her foreligger til Behandling, og der er allerede sagt en Del for det, men mit Parti finder ikke, at Tiden er inde til Gennemførelse af Forslaget. Det vil koste mere end $\frac{1}{4}$ Million, og Riget fattes jo Penge, som det hedder. Maaske vil det ogsaa vise sig, naar Lille Bælts Broen er færdig om nogle faa Aar, at der bliver meget ringe Interesse for den gennemgaaende Trafik over Als; det ved man ikke, men det er meget muligt, at saadanne Forhold vil indtræde.

Dertil kommer, at vi maa være meget betænkelige ved at tiltræde den Bestemmelse, som ganske vist ikke staar i selve Lovforslaget, men som dets Vedtagelse forudsætter, at Staten skal have Eneret paa Rutebilkørsel i Sønderborg Amt. Jeg forstaar meget godt, at dette Ønske er fremkommet, og jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler i, at det havde været heldigt, om Statsbanerne i rette Tid havde været opmærksom paa den vældige Konkurrence, som Rutebilkørselen paafører Statsbanerne, og saa havde taget fat. Men naar nu denne Rutebilkørsel er kommet i Gang, væsentlig ved privat Initiativ, og der i Anmærkningerne til Lovforslaget tales om, at Statsbanerne skal til at indhøste Erfaringer, efter at de har faaet denne Eneret overdraget af Amtsraadet, saa kommer Udviklingen meget let til at gaa i Retning af, at man arbejder sig videre frem andre Steder, at hvor private Selskaber eller Personer har sat Rutebilkørsel i Gang, søger Staten at lægge Haand paa dette rundt omkring i Landet. Det anser vi for en saa betænkelig Udvikling, at vi maa gaa imod en saadan Betragtning. En helt anden Sag vilde det naturligvis være, hvis Statsbanerne — som jeg sagde før — straks havde haft Blikket aabent for den Fare, der her truer Statsbanerne, men det har de ikke haft.

Vi vil altsaa ikke kunne tiltræde det foreliggende Lovforslag.

Hans Nielsen: Det foreliggende Forslag har til Formaal at tilvejebringe bedre Økonomi i Trafikvæsenet i Sønderborg Amt. Det er alt for galt med de her nævnte Smaabaners store Underskud, og Nedlæggelsen af disse Baner og deres Erstat-

ning med Automobile vil sikkert være god Økonomi, som hverken er til Skade for Færdsvæsenet eller Befolkningen.

Vi har et Eksempel paa noget lignende oppe i min Egn, hvor der er en lille Privatbane og 3 Rutebiler i Tilslutning til den. Vi har indrettet det saadan, fordi vi mente, det vilde være økonomisk fordelagtigt at give Folk, der bor lidt fra Banen, lettere Adgang til at benytte den. Paa samme Maade kunde man indrette sig mange andre Steder, hvor der er saa korte Strækninger at trafikere, at det er billigst at benytte en Rutebil.

At Statsbanerne overtager Rutebilkørselen, ser jeg ikke nogen Fejl i, thi dermed har Staten ogsaa overtaget Ansvaret og bragt de nedlagte Privatbaners aarlige Underskud til at ophøre. Jeg ser ikke rettere end, at Forslaget har mange gode Sider. Der kan selvfølgelig ogsaa peges paa mindre gode Sider ved det, men jeg haaber, at den højtærede Trafikminister vil være skønsom overfor de Mennesker, det kommer til at gaa ud over, og tage saa mange af dem i Statsbanernes og Rutebilernes Tjeneste som muligt. Dette er der i øvrigt truffet Overenskomst om mellem Statsbanerne og de Baner, som skal nedlægges, og jeg kan under Hensyn her til anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Lausten: Naar jeg har ønsket at fremsætte nogle faa Udtalelser om dette Lovforslag, er det ikke, fordi jeg vil modarbejde, ej heller, fordi jeg særlig vil anbefale det. Jeg tror, begge Dele er overflødig, da Lovforslagets Skæbne paa Forhaand er givet efter Afgørelsen i Folketinget. Men det er dels i min Egenskab af Repræsentant for Landsdelen dernede, dels fordi denne Sag selvfølgelig interesserer mig uhyre som Privatbanetjenestemand, at jeg har bedt om Ordet.

Det er mit Indtryk, at dette Forslag kommer til Rigsdagen paa en noget mærkelig Maade, i alt Fald hvad angaar Alsbanen. Kontrakten er i Orden, det hele er færdigt, der er nu bare den lille Formsag tilbage, at Rigsdagen skal godkende det, og det regner man med som en Selvfølge, idet man ikke kan tænke sig, at Rigsdagen gaar imod Planerne og derved desavouerer de Faktorer, som har afsluttet eller godkendt Handelen. Der fremsattes ganske vist Betæneligheder i Folketinget, der er ogsaa fremsat Betæneligheder her i Dag, men et betydeligt Flertal ønsker at gennemføre Sagen. Og begge de overenskomstafsluttende Parter synes at glæde sig derover; Amtet og Amts-